

Forslag

til

Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 11. december 1959.*)

§ 1.

Bestemmelsen i § 1 i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 affattes således:

„§ 1. De i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten indeholdte regler skal anvendes med de i nærværende lov fastsatte ændringer og tilføjelser således, at disse, for så vidt angår bestemmelserne i §§ 6, 16, 18-20, 22, 23 og 28, alene gælder ved skatteansættelsen for skatteåret 1960-61.“

§ 2.

Bestemmelsen i § 7, litra i, i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 affattes således:

„Bistandstillæg og plejetillæg, udbetalt i henhold til folkeforsikringslovens § 40, stk. 3 og 4, og de til bistandstillæg og plejetillæg svarende ydelser, udbetalt i henhold til folkeforsikringslovens § 62, tilsvarende ydelser, udbetalt i medfør af forsorgslovens regler om hjælp til kronisk syge, samt personlige tillæg, udbetalt i henhold til folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, eller lov om pension og hjælp til enker m. fl. § 3, stk. 3.“

§ 3.

Bestemmelsen i § 8 i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 udgår. Som ny § 8 indsættes:

„§ 8. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er afholdt til rejser, reklame og lignende med det formål at opnå salg af varer og

tjenesteydelser i det pågældende og senere indkomstår.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor den skattepligtige indkomst opgøres som en procentdel af en forenings formue efter reglerne i de årlige udskrivningslove, jfr. §§ 16, 17 og 18 i lov nr. 76 af 21. marts 1959.“

§ 4.

I lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 indsættes som ny § 8 A:

„§ 8 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages gaver, som det godtgøres at den skattepligtige har ydet til foreninger, stiftelser, institutioner m. v., hvis midler anvendes i almenvælgørende eller på anden måde almennyttigt øjemed til fordel for en større kreds af personer. Det er en forudsætning for fradrag, at gaven til den enkelte forening, stiftelse, institution m. v. i det pågældende indkomstår har andraget mindst 50 kr. Fradraget kan endvidere kun indrømmes for det beløb, hvormed de gaver, som herefter kommer i betragtning, tilsammen overstiger 100 kr. årligt, og det kan ikke udgøre mere end 1 000 kr.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede fradraget er betinget af, at finansministeren for det kalenderår, hvori gaven ydes, har godkendt den pågældende forening m. v. som berettiget til at modtage gaver med den virkning, at gavebeløbet kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 1. Godkendelse kan første gang meddeles med virkning for gaver ydet i kalenderåret 1960.“

*) Se FT: 110, 384, 1435, 1779; A. 273; B. 159, 177. Lov nr. 325 af 14. dec. 1959.